

L'arbitri sobre tala i ordenació de bosc

Els propietaris del Vallés notaren tot seguit que la Mancomunitat de Catalunya va posar aquest arbitri que la seva aplicació no era pas ajustada a la equitat i per això la Càmera Agrícola del Vallés se dirigí a la Federació Agrícola Catalana Balear, fentli present dita falta d'equitat, i totes dugues entitats i l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, se dirigiren al Consell de la Mancomunitat i feren gestions prop dels diputats per a que fos modificat l'arbitri.

Atenent aitals indicacions, el Diputat per aquest Districte, nostre amic D. Santiago de Riba ha presentat a la actual Assemblea de la Mancomunitat les dugues esmenes següents:

«Per a evitar la desproporció actualment existent entre la quantia de l'arbitri número 9 de la primera part de permisos per a edificació i obres en carreteres i en camins veïnals a càrrec de la Mancomunitat, contingut en els següents termes: «El permís de tala o ordenació de boscos situats dintre la zona d'urbanització o servitut de les vies mancomunals per cada 50 m. lineals de bosc, comptats paralelment al camí:

En la zona de 1.ª classe . . . 30 ptes.
En la zona de 2.ª classe . . . 15 »
En la zona de 3.ª i 4.ª classe . . . 10 »

En quina redacció venen compresos els treballs de conservació i cuidado dels arbres, constituint en realitat un impost sobre els mateixos, el Diputat que suscriu té l'honor de proposar a l'Assemblea que quedi l'arbitri tan sols pel cas de tala de bosc, en quin cas el propietari pot beneficiar de l'existència de la carretera, deixant sense efecte tot el que es refereixi a treballs de conservació com son «poda», aclariment, etc.

Per a compensar la disminució de recaptació pot afegir-s'hi la tala d'arbres de ribera que no es just que quedin exempts de l'arbitri.

Per aquestes consideracions, el Diputat que suscriu, proposa que quedi redactat el precepte abans dit en la següent forma:

9. Per permís per a talar boscos o arbres, situats dintre la zona d'urbanització o servitut de les vies mancomunals, per cada 50 m. lineals de bosc comptats paralelment al camí:

En la zona de 1.ª classe . . . 30 ptes.
En la zona de 2.ª classe . . . 15 »
En la zona de 3.ª i 4.ª classe . . . 10 »

Palau de la Generalitat, 28 febrer 1922.

Santiago de Riba d'Espanya.

«Atés que al fixar l'article 9 l'arbitri per la tala de boscos, no distingeix, si les dugues parts confrontants amb la carretera son o no d'un mateix propietari essent el cert que l'utilització de la carretera es igual en un cas que en altre i en canvi el pagament fora el doble, donant aixó lloc a una injusticia.

EL DIPUTAT que sotscriu proposa que s'afegeixi a dit article que:

Quan els dos costats de la carretera siguin d'un mateix propietari, pagarà solament per un d'ells encara que talli els arbres de tots dos costats.

P. de la Generalitat, 1 de Març de 1922.

Riba d'Espanya.

La primera de dites esmenes ha estat admesa per la Comissió d'Hisenda i esperem serà aprovada, la segona no ha sigut admesa per a no debilitar els ingressos i per considerar la majoria de la Comissió que el tenir un propietari bosc en els dos costats de carretera be facilita l'extracció en forma que li permeti pagar l'arbitri.

Ver esperit català

(Conclusió)

De la consideració folklòrica-etnogràfica del poble català segurament en treureu, si el considereu detingudament, una prova ben palesa de l'esperit cristià. Visiteu els arxius folklòrics i escoltin vostres oïdes les cançons que canten allà on el pestilent cuplet no hi hà arribat encara, i totes elles les trobareu amarades d'un delitós al ensems que edificant esperit cristià. Que formes i encisadores aquelles cançons, eixides del cor, dictades a la mare jove tot breçolant al nou nadó; a l'amant suspirant d'enyor per l'amada; al menestral tot eixemorant la terra amb la suor de son front; a la noia tot trescant, alegroia, els camins rurals o fent la feina a llur sexe encomenada; als vells de cos tot recordant els bells dies de la juvenesa, tot remembrant els diferents temps de l'any amb típiques dites; a grans i xics, rics i pobres en les hores ja de gaudir, ja d'angoixa de la vida... venen a palesar una volta més çò que els antics deien «la llengua destrelleja d'açò que el cor està rublert.»

I aquestes capelles que arreu de nostra terra, en els cims de bella part de nostres muntanyes, s'aixequen a Madona Santa Maria, talment para-llamps, més o menys gegantins segons l'extensió comarcal que aixopluguen, no son una prova ben feient de l'esperit cristià-marià que tenia no sols el poble, si que també els mateixos reis nostres i senyors feudals, quins edificaven temples sumptuosos i al ensems els enriquien per tal que el culte que allí s'hi celebrés fos plaent a Déu i a la Verge Maria i digne del poble que els tenia dintre son sí, com en son record aquells monuments, llibres de pedra, de Ripoll, Sant Cugat, Poblet, Santes Creus, etc., davant de quins un hom hi queda extasiat, tot traslluïnt l'esperit cristià cultural d'un poble.

* * *

Veus ací demostrat, enc que rastrerament, el ver esperit que nostra Nació Catalana tenia. Servar i fomentar aquest

esperit, que és la substància de nostra Pàtria, deu ésser l'ideal de tot bon patriota, puix cosa a tothom ben notòria es que la substància fa la cosa i que quan la substància d'una cosa manca, la cosa desapareix i en càs que encara romangui resulta una cosa semblant més no idèntica. Així mateix passaria amb nostra Catalunya, si quan tingués la llibertat que tots li desitjem no servés aquell esperit cristià, aquell seny que era la seva substància. Allavors, com diu el Dr. Torras i Bages, «Catalunya seria un nou poble, seria la successió de l'altra, mes no fora la mateixa; portaria, tal volta, els mateixos vestits de la mare Pàtria mes no fora la nostra Mare, la que ens hà donat l'ésser social que tenim». Més... digueu-me, per qui son nostres amors sinó per la vera Mare Pàtria?

Vet ací perquè el mot amor a la Pàtria Catalana es inseparable del de Virtut. Vet ací perquè el gran mestre En Josep M.ª Folch i Torres, al fresar el camí a la joventut catalana, ens signa amb gest d'heroi el sagrat lema de «Virtut i Pàtria»

JORDI, del P. de J.

«Les Quatre Barres»

FALSOS INSPECTORS D'ARBITRIS

Han corregut pel Vallés la semana passada dos senyors que es deien encarregats del cobro de uns arbitris sobre les vaques. Alguns Alcaldes massa crèduls els varen admetre com verdaders agents del Fisc i els deixaren fer.

Algún que va sospitar d'ells va fer que arrivés la noticia al Govern Civil d'aon se va donar ordre a la Guardia Civil que els perseguís i detingués.

Donem la noticia per a que no's deixi ningú sorprendre.

TRAPACERIES

Fa uns quants dies que torna a ésser motiu de converses, el parlar de qui serà dels regidors el designat per a Alcalde.

Sembla, segons noticias qu'havem recullit, que les probabilitats son a favor del nevot d'en Jonch.

S'havia parlat d'en Soler, del nevot d'en Jonch i fins d'en Carlets com a probables futurs Batlles.

En Soler segons diuen, i si es cert donant mostres de molt bon criteri i relativa independència, ha manifestat que no está disposat a fer de ninot i per lo tant que ja havia fet prou en acceptar l'ésser regidor, pero que de cap manera volia ésser Alcalde.

En canvi a en Carlets que'n fora, diu que hi ha qui no l'en deixa ser. Els que aixó diuen conten que en Carlets ja en fora, ja